

STS de 12 de juliol de 2007, recurs 938/2006

Recàrrec de prestacions: grau d'influència de la imprudència professional del treballador ([accés al text de la sentència](#))

Un treballador amb 15 anys d'experiència va rebre, per escrit, unes instruccions de seguretat on es prohibia expressament que intentés introduir les mans en una màquina quan hi caigués a dintre un objecte estrany. El treballador va fer el contrari i la seva mà dreta va quedar-hi atrapada.

El TS es planteja quina rellevància pot tenir la conducta del treballador en el moment de calcular el recàrrec de prestacions i conclou que aquesta no pot impedir la responsabilitat de l'empresa. Els arguments que fonamenten la seva posició són els següents:

- **La base legal del recàrrec de prestacions**, regulada en els arts 40.2 CE, 123.1 LGSS, 14.2, 17.1 i 42 del *Real Decreto Legislativo 2/1995, de 7 de abril, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de Procedimiento Laboral*, en el Conveni núm. 155 de la Organització Internacional del Treball (OIT) de 22 de juny de 1981 i en les Directives comunitàries.
- **La jurisprudència** que exigeix com a requisits determinants de la responsabilitat empresarial en l'accident de treball els següents:
 - a) **Que l'empresa hagi comès alguna infracció consistent en l'incompliment d'alguna mesura de seguretat general o especial.** Tenint en compte que no és possible que el legislador pugui concretar els mecanismes de seguretat que resultarien d'aplicació a cada cas concret en atenció al ritme de creació de noves maquinàries, **és suficient que s'infringeixin les normes genèriques o deures de seguretat, en el sentit de manca de diligència d'un prudent empleat** (STS de 26 de març de 1999).
 - b) Que s'acrediti que s'ha causat un **dany efectiu en la persona del treballador.**
 - c) Que existeixi una **relació de causalitat entre la infracció i el resultat danyós**, connexió que es pot trencar quan la infracció és imputable al propi interessat (STS de 6 de maig de 1998).
- El TS considera que, en aquest cas, **no s'ha trencat el nexa causal entre infracció i dany per la conducta imprudent del treballador**, atès que, si bé l'empresa va impartir instruccions escrites prohibint que els treballadors introduïssin les mans a la màquina, també és cert que **el servei de prevenció**, en la corresponent avaluació de riscos, **va posar de relleu la necessitat d'incorporar dispositius a les màquines per a impedir-hi l'accessibilitat.**

Per tant, en opinió del TS, **va ser la conducta de l'empresa consistent a no portar a la pràctica la mesura protectora, la causa determinant del dany produït al treballador.**

- És cert que, en singulars ocasions, la conducta del treballador pot determinar, no només la graduació de la responsabilitat empresarial sinó també, fins i tot, la seva exoneració. Però **en aquest concret cas la conducta del treballador no té caràcter temerari**, que de concórrer afectaria a la pròpia existència de l'accident de treball i, per tant, al recàrrec de prestacions. La imprudència professional o excés de

confiança, en aquest cas, no té entitat suficient per a excloure totalment o alterar la imputació de la infracció a l'empresa, que és l'obligada a garantir als seus treballadors una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball.

En opinió del TS, cal recordar que el deure de protecció de l'empresari és incondicionat i, pràcticament, il·limitat.

- Tanmateix, **la conducta del treballador sí té conseqüències en la graduació del percentatge del recàrrec**, que, en termes legals, oscil·la entre un 30% i un 50%.